

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **J. B.**, bývajúceho v Ž., t. č. N. P., proti odporcovi **Slovenskej republike, exekútor JUDr. P. v Ž., o neúplnom podaní**, vedenej na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 7 C 175/2007, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. októbra 2008 sp. zn. 13 Co 144/2008 a uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 26. augusta 2009 sp. zn. 12 Co 189/2009, takto

r o z h o d o l:

Dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 26. augusta 2009 sp. zn. 12 Co 189/2009 **o d m i e t a**.

Konanie o dovolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej bystrici z 28. októbra 2008 sp. zn. 13 Co 144/2008 **z a s t a v u j e**.

Účastníkom nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e:

Okresný súd Žiar nad Hronom uznesením z 31. marca 2008 č. k. 7 C 175/2007 – 16 odmietol podanie navrhovateľa, ktoré by mohlo byť podľa svojho obsahu návrhom na začatie konania. Uviedol, že nezrozumiteľné a neúplné podanie navrhovateľ napriek výzve súdu (uznesením z 8. 2. 2008), v ktorej bol poučený ako to treba vykonať a o následkoch nedoplnenia, v určenej lehote, neopravil. Pre tento nedostatok nemožno v konaní pokračovať.

Krajský súd v Banskej Bystrici na odvolanie navrhovateľa uznesením z 28. októbra 2008 sp. zn. 13 Co 144/2008 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. V plnom

rozsahu sa stotožnil so záverom prvostupňového súdu, že navrhovateľom nedoplnené a neopravené podanie má také nedostatky, pre ktoré nemožno v konaní pokračovať.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal dovolanie navrhovateľ. Navrhol ho zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie z dôvodu, aby podanie doplnil a opravil súdom mu ustanovený advokát.

Okresný súd Žiar nad Hronom uznesením z 3. februára 2009 č. k. 7 C 175/2007 – 81 zamietol žiadosť navrhovateľa o ustanovenie mu zástupcu z radov advokátov pre dovolacie konanie z dôvodu nesplnenia predpokladov, aby bol súdom oslobodený od súdnych poplatkov.

Krajský súd v Banskej Bystrici na odvolanie navrhovateľa uznesením z 26. augusta 2009 sp. zn. 12 Co 189/2009 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. V plnom rozsahu sa stotožnil so záverom prvostupňového súdu o nesplnení zákonných predpokladov pre jeho ustanovenie.

Aj proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal navrhovateľ dovolanie, ktorého dôvody boli obsahovo totožné s dôvodmi dovolania smerujúceho proti skôr citovanému uzneseniu krajského súdu. Trval na ustanovení mu advokáta.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolania podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), skúmal najskôr, či sú splnené procesné predpoklady pre to, aby bolo možné preskúmať napadnuté uznesenia z hľadiska ich vecnej správnosti, teda či sú splnené podmienky dovolacieho konania.

Pokiaľ ide o dovolanie navrhovateľa proti uzneseniu krajského súdu z 26. augusta 2009 sp. zn. 12 Co 189/2009 aj keď navrhovateľ nemá právnické vzdelanie a nie je zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O. s. p.), dovolací súd nepovažoval nedostatok povinného zastúpenia za prekážku, ktorá by bránila vydaniu rozhodnutia, ktorým sa dovolacie konanie končí. So zreteľom na dovolaním napadnuté rozhodnutie vychádzal z toho, že ak predmetom dovolacieho prieskumu má byť rozhodnutie, ktorým nebolo vyhovené žiadosti účastníka o ustanovenie zástupcu z radov advokátov v zmysle § 30 O. s. p. (ako je to v preskúmvanej veci), nemožno striktne trvať na splnení tejto podmienky, lebo v opačnom

prípade by bol popretý nielen zámer, ktorý sledoval účastník konania podaním dovolania, ale tiež účel dovolacieho konania, v ktorom predmetom posúdenia má byť záver odvolacieho súdu o (ne) splnení podmienok pre ustanovenie zástupcu z radov advokátov súdom (vid' napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21. 2. 2007 sp. zn. 2 Cdo 329/2006).

Dovolací súd z uvedeného dôvodu pristúpil k posudzovaniu procesnej prípustnosti dovolania proti tomuto uzneseniu krajského súdu napriek tomu, že dovolateľ bez právnického vzdelania nie je zastúpený advokátom.

Podľa § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu , pokiaľ to zákon pripúšťa.

Napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu , ktorým potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na ustanovenie zástupcu z radov advokátov , má procesnú formu uznesenia. Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 239 O. s. p. Prípustnosť dovolania podľa § 239 O. s. p. v predmetnej veci neprichádza do úvahy, lebo nejde o uznesenie uvedené v § 239 ods. 1 písm. a/ a b/ prvá veta O. s. p., ale ani o potvrdzujúce uznesenie patriace do niektorej z kategórií potvrdzujúcich uznesení vymenovaných v § 239 ods. 2 písm. a/ až c/ O. s. p. ,. Keďže napadnutým je také uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky uznesení uvedených v § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. , proti ktorým je dovolanie prípustné, nemožno prípustnosť proti nemu smerujúceho dovolania vyvodiť z týchto ustanovení.

So zreteľom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 druhá veta O. s. p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ , zaoberal sa dovolací súd i otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z takýchto väd (t. j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, o prípad nepodania návrhu na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, o prípad odňatia možnosti účastníkovi konať pred súdom a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadený,).

Dovolací súd existenciu takejto vady nezistil a ani sám navrhovateľ netvrdil, že by konanie v tejto právnej veci bolo postihnuté vadou konania uvedenou v ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O. s. p.. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

Z hľadiska prieskumu dovolacieho súdu čo do existencie dovolacieho dôvodu podľa § 237 písm.. f/ O. s. p. treba uviesť, že Občiansky súdny poriadok dáva odňatie možnosti konať pred súdom výslovne do súvislosti s faktickým procesným postupom súdu, nie s jeho právnym posúdením určitej otázky (vrátane otázky splnenia podmienok pre ustanovenie zástupcu z radov advokátov). Pokiaľ by sa aj prípadne súd pri rozhodovaní (posudzovaní tejto otázky) dopustil omylu v aplikácii práva, mal by jeho postup za následok (len) nesprávne rozhodnutie, nie však procesnú vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p. Nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.) je prípustným dovolacím dôvodom (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné), samo nesprávne posúdenie veci, ale prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia. Zároveň je na tomto mieste potrebné uviesť, že aj pokiaľ by sudy svoje rozhodnutie založili na nesprávnych skutkových zisteniach, ani to neznamená procesnú vadu konania v zmysle § 237 O. s. p. Nesprávne skutkové zistenie má za následok vydanie vecne nesprávneho rozhodnutia súdu, samo osebe ale nie je vadou konania v zmysle § 237 O. s. p., teda nezakladá prípustnosť dovolania.

Pretože prípustnosť dovolania v tomto prípade nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 O. s. p. a v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody prípustnosti dovolania uvedené v ustanovení § 237 O. s. p. Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie navrhovateľa podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

Pokiaľ ide o dovolanie navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. októbra 2008 sp. zn. 13 Co 144/2008 dovolací súd dospel k záveru, že jeho preskúvaniu bráni procesná prekážka . Z obsahu spisu totiž vyplýva, že dovolateľ nemá právnické vzdelanie a v zmysle rozhodnutí súdov oboch nižších stupňov mu nebol

ustanovený zástupca z radov advokátov. Napriek tomu žiadneho advokáta nepoveril zastupovaním v dovolacom konaní.

Podľa § 103 O. s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 2 O. s. p. ak ide o nedostatok podmienky konania, ktorý možno odstrániť, súd urobí pre to vhodné opatrenia. Pritom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodarí nedostatok podmienky konania odstrániť, konanie zastaví.

Nedostatok právneho zastúpenia dovolateľa advokátom podľa § 241 ods. 1 druhá veta O. s. p. je odstrániteľným nedostatkom podmienky konania. Pokiaľ však dovolateľ napriek poučeniu podľa § 241 ods. 1 O. s. p. o povinnom právnom zastúpení v dovolacom konaní uvedený procesný nedostatok neodstránil (nepredložil plnomocenstvo pre advokáta na zastupovanie v dovolacom konaní), tak svojim procesným postupom spôsobil, že v dovolacom konaní pre tento nedostatok nie je možné pokračovať a dovolacie konanie treba zastaviť podľa § 243c O. s. p. v spojení s § 104 ods. 2 O. s. p.

Vzhľadom na uvedený nedostatok podmienky dovolacieho konania , ktorý pre nečinnosť dovolateľa zostal neodstránený, Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie o dovolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. októbra 2008 sp. zn. 13 Co 144/2008 zastavil. So zreteľom na zastavenie dovolacieho konania sa nezaoberal otázkou procesnej prípustnosti dovolania (ani vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu).

Výrok o náhrade trov dovolacieho konania sa zakladá na ustanovení § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s ustanoveniami §§ 224 ods. 1 a 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 8. decembra 2010

**JUDr. Daniela Š v e c o v á, v.r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť:
Hrčková Marta